

Sáng Thức Dậy

Sáng, thức dậy. Không nghe chim hót. Mở cửa ra, không thấy mặt trời. Không nghe thấy tiếng sương rơi lộp độp. Cũng không nghe Chùa vang vọng tiếng chuông mai. Thường tháng Bảy thì trời âm ỉm...

Khép cửa gương để nhìn tỏ hơn màu xám / để thấy buồn thêm một ngày tha hương! Tôi biết không ai xa Đất Nước mà không buồn. Nhất là những bạn tôi, ai cũng có một thời-Đà-Lạt, một thời trẻ thơ, giữa chừng mát mát...Đời. Có. Không. Vô. Nghĩa. Vô. Duyên! May là chưa nghe nói có ai điên (mà nếu có thì đã vào Nhà Thương Riêng Biệt). Tôi có nhớ ít nhiều Phan Thiết, nơi có Vườn Bông hoa Vông bay bay...

Sáng. Xong những công chuyện thường ngày, tôi buồn tay mở computer tìm báo để đọc. Thưa thật cùng anh-chị-em là tôi đã khóc! Đọc với tôi nha, hai đoạn "văn chương":

...

Tạ Duy Anh là một người cộng sản. Tạ Duy Anh kêu gọi hoà giải dân tộc thì cũng tốt thôi, nhưng hãy đọc những gì người cộng sản đó viết trong sách:

"...quân ta ào lên, bắt giết, đâm, dẫm đạp. Một mụ ngụy cái, ngực để trần, miệng há ra ú ớ. Niềm căm thù kẻ hạnh phúc hơn mình bốc lên ngùn ngụt trong ngực mình. Mình găm vào ngực mụ cả loạt khiến ngực mụ vỡ toác mà mặt mụ vẫn chưa hết hy vọng. Giết người lúc ấy sao thấy sướng thế! Một thằng ngụy bị mình xọc lê vào bụng, nghe "thụt" một cái. Mình nghiêng rặng vắn lê rồi trở báng súng phang vào giữa mặt hẳn. Hẳn lộn một vòng, gồng mình giẫy chết như con tôm sống bị ném vào chảo mỡ..."

và:

"Hai ngày sau bọn địch phản công. Cả trung đội mình bị băm nát. Thằng Thiết bị đạn găm đầy mình, vừa đưa tay ấn ruột vào vừa bóp cò. Bọn ngụy ào lên như lũ quỷ, quyết bắt sống thằng Thiết. Như sau này anh em trinh sát kể lại, chúng quay thằng Thiết như quay một con lợn rồi róc thịt uống rượu trả thù cho đồng đội. Nó đã hy sinh như một người anh hùng trên chiến trận..."

Báo Tiếng Dân, đầu tháng Bảy năm 2019, đăng bài Kêu Gọi Hoà Giải Dân Tộc của Tạ Duy Anh, Giảng Sư trường Viết Văn Nguyễn Du, Hà Nội; một Nhà Văn trong Hội Nhà Văn Cộng Hoà Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam...Hai đoạn văn trên, được một độc giả bình luận trích ra từ sách Tạ Duy Anh là tác giả!

Chân, Tướng của người Cộng Sản ra sao, ai ai cũng biết cả. Khen, Chê, chỉ là Buồn. Bèn xếp xó gọi đó là...tàn dư của Văn Chương!

Nhà thơ Trần Tế Xương từng ngậm ngùi: "Thiên hạ có khi đang ngủ cả, Tội gì mà thức một mình ta?". Tôi ngó ra vườn, ngó những bông hoa / gượng nở trong ngày u ám...

*

Bạn ơi, hôm nay bầu trời màu xám. Tôi muốn làm một bài thơ thương nhớ vu vơ...ngàn ngàn vạn vạn bài thơ đã làm như thế...trước mặt chỉ là một giọt lệ!
Có ai "in" giọt lệ đi rao bán không ai? Không, thưa Ai? Tôi nhớ ít nhiều Phan Thiết, nơi tôi được sinh ra đời, có Vườn Bông hoa Vông bay bay...

Trần Văn Lê